

El Portet

Capolat

Ubicació

Comarca: Berguedà

Lloc/Adreça: Des de la carretera de Sant Llorenç i passats els trencants de Coforb i de l'Ajuntament de Capolat, cal seguir la propera pista forestal que surt a la dreta i s'enfila pels drets vessants de la Tossa en direcció al coll del Portet. Aquesta pista és tancada amb una cadena.

Emplaçament La casa està situada molt propera a la collada Gran de l'ample coll del Portet, sota les cingleres que tanquen la capçalera de la vall pel nord. La casa queda enlairada respecte les terres de conreu.

Alçada: 1355

Coordenades:

Latitud: 42.10547

Longitud: 1.79377

UTM Est (X): 400267

UTM Nord (Y): 4662191

Classificació

Número de fitxa 08045 - 181

Àmbit: Patrimoni immoble

Tipologia Edifici

Estil / època: Modern Contemporani Popular

Segle XVIII-XX

Estat de conservació Bo

Protecció Inexistent

Tipus de protecció: Inexistent

Accés Fàcil

Ús actual: Residencial

Titularitat Privada

Titular: 000100800DG06A0001OA

Fitxes associades:

[Forn de guix del camí del Portet \(1\)](#)

[Forn de guix del camí del Portet \(2\)](#)

[Pleta del Portet](#)

[Balma 2 del Portet](#)

[Balma 1 del Portet](#)

[Pas del Portet](#)

Autoria de la fitxa

Pol Navarro Costa - Societat d'Arqueologia del Berguedà

Data de registre de la fitxa:

dj., 07/04/2022 - 18:26

Descripció

Caseta de planta rectangular, consta de planta baixa, planta pis i golfes amb una distribució feta amb envans; té coberta a dos vessants amb el carener perpendicular a la façana principal que està orientada al sud.

En destaquem diferents elements de la seva estructura:

Els murs tenen un gruix de 70 cm i estan formats amb pedres sense treballar de tipus calcari de diverses formes i mides.

Les cantoneres estan formades per blocs de pedra calcària de mida superior als que formen els murs, una petita part són picades, la majoria només estan desbastades a les cares vistes.

Les obertures han estat modificades en les reformes del segle XX, la de la banda oest en el primer pis té llinda i muntants de pedra i està tapiada.

Els sostres de fusta han estat substituïts en les reformes del segle XX.

La coberta és de teula àrab a dos vessants, els suports de la teulada han estat substituïts en les reformes de final dels segle XX.

Observacions:

A pocs metres de ponent de la casa, trobem un queixal excavat a la roca, de fons pla i vores arrodonides, a l'interior del qual hi ha dos forats circulars (un de 10,5 cm de diàmetre x 10,5 cm de profunditat i l'altra de 11 cm de diàmetre x 12 cm de profunditat) situats a 5 cm de la vora superior.

Per sota d'aquests forats, són visibles tres ranures paral·leles a les vores exteriors del queixal, que tenen una profunditat que oscil·la entre 3 i 4,5 cm. Els forats servien per encaixar i mantenir blegats els bastons de corner per a tal d'elaborar eines o útils d'aquest material.

Història

A finals del segle XVIII documentem la presència d'aquest mas. El 14 d'octubre de 1870, Josep Casafont i Casals, pagès masover, natural de Coforb, inscriu en el Registre de la Propietat els bens del seu pare, Josep Casafont i Puig, mort intestat. Entre aquests bens hi ha el mas Portet de Coforb.

L'anàlisi de l'edifici ens senyala els següents moments constructius:

Segle XIX: la casa està definida per una estructura de planta rectangular adossada a un marge, té un pilar central que es desenvolupa fins el sostre de la planta pis, sense arribar al carener; en base a aquest pilar es

creen amb envans les divisions internes.

La planta baixa es destina al bestiar, l'escala d'accés a la planta pis es localitza a la banda sud-est.

La planta pis es divideix en dos cossos amb un envà, el cos de llevant conté la sala amb el foc a terra i el forn de pa en el mur nord. El cos oest es divideix en dues parts amb un envà obtenint dues habitacions. A l'est de la casa i adossat a aquesta s'hi localitza el paller, té dos nivells, la planta baixa es dedica el bestiar, a sobre l'assecador pròpiament dit. La façana sud està oberta, únicament hi ha un pilar central que actua com a suport dels forjats. La coberta és de teula àrab, d'un sol vessant, prolongació de la part de llevant de la casa.

Segle XX: a finals d'aquest segle es reforma completament la casa. Es separa la casa del marge, això suposa la reconstrucció de part del mur nord, s'elimina també el contrafort del mur sud. Aquestes accions no han modificat el registre de les obertures de la façana principal però sí el seu format. Es suprimeix el pilar central i es canvien les bigues i l'empostissat de fusta per una estructura amb bigues de ciment. S'adequa la primera planta de la pallissa com a habitatge.

Bibliografia

CASACUBERTA, A., CUNILL, J., SÁNCHEZ, J. (2022). Història dels masos del Municipi de Capolat. Inèdit.

SOCIETAT D'ARQUEOLOGIA DEL BERGUEDÀ (2004). Inventari i Catalogació del Patrimoni Cultural moble i immoble del Municipi de Capolat. Inèdit.

Planta baixa

